

Tidsfænomenet Turèll

Udvalgte digte og artikler af den produktive Dan Turèll

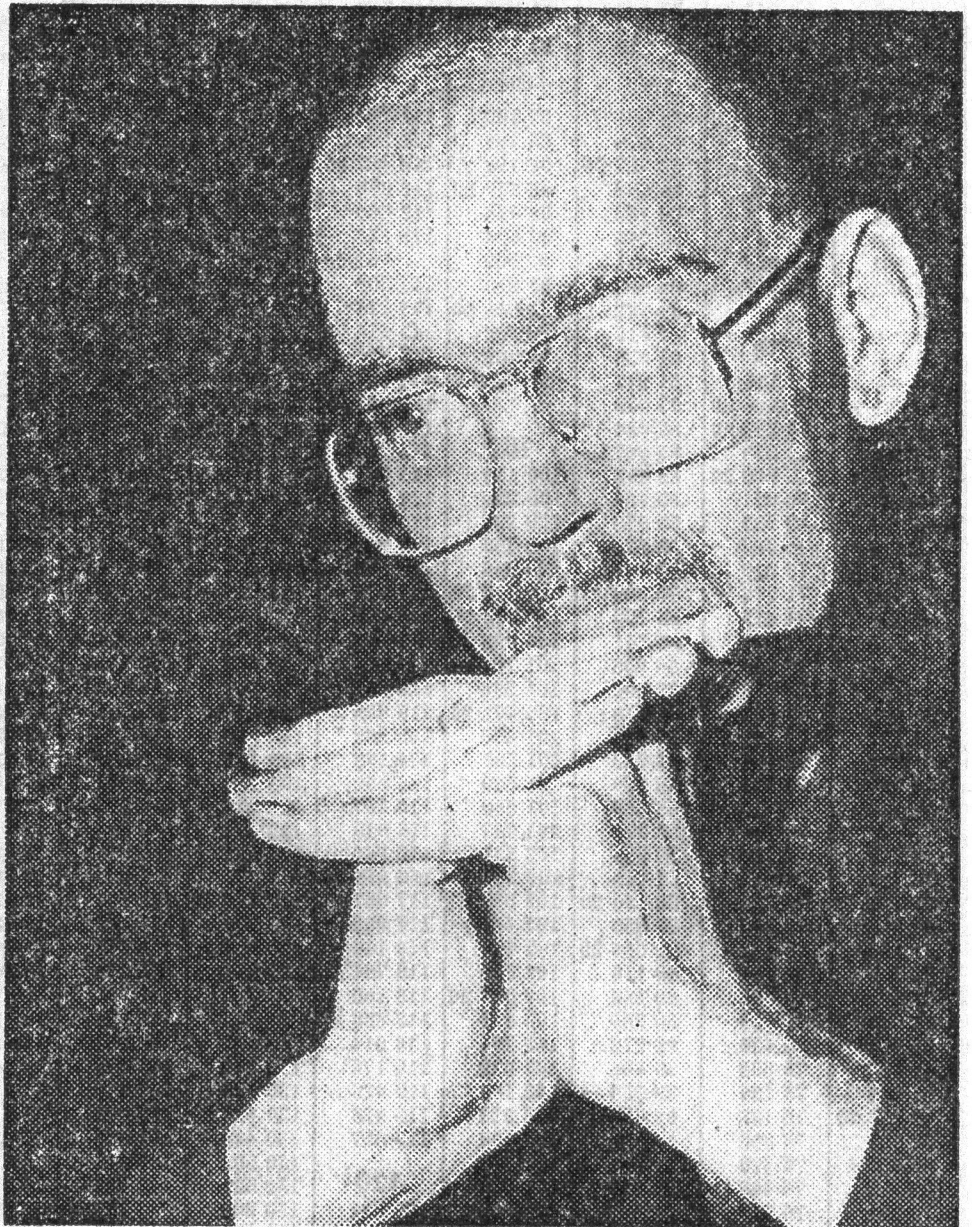
Af Torben Bille

Dan Turèll: 'Døgendigte' og 'Amerikanske Ansigter', begge Borgens Billigbøger.

DER MÅTTE JO KOMME: Et to-bindes udvalg af digte og artikler fra den travle Dan Turèll. 'Greatest Hits Vol. 1 & 2' er den ubeskedne undertitel.

'Døgendigte' samler kronologisk de mest mindeværdige Turèll-tekster fra 70'erne. Her finder man de første formsikre skridt mod en dansk beat-poesi i kropsnær kontakt med Allen Ginsberg og Gregory Corso, der står model til 1971-digtet 'At være beat', som i to linjer udsiger det Turèll'ske mantra: '...at acceptere, hvad der er at acceptere og opleve, hvad der er at opleve ...'

Der er udførlige uddrag fra de murstenstykker Arena-udgivelser, som til stadighed kan erhverves for en slik i den første, den bedste bogkasse, men som i høj grad tjener som kildekrifter til den talesprogsnære suverænt beherskede stil, som spirede i samlingen 'Kharma Cowboy' for så at springe ud i 'Vangede Billeder'. Og resten er historie. Og god historie. Tag f.eks. et digt som 'Til Herman Bang' holdt i dette lavmælte lakoniske parlando, der genlyder smukt og smerteligt af Herman Bang. 'Amerikanske Ansigter' viser essayisten Turèll som en myreflittig, mediebevist og ofte enormt underholdende bannerfører for det Amerika, der på godt og mindre godt

for ham er en allestedsnærværende forudsætning.

Her finder vi forelskede, men også skarpsindige analyser af forskelligheder som W. C. Fields, amerikanske krimier på film og virkelighed samt selvfølgelig fornemme finindstillinger på 'Manden, der lærte mig alt, hvad jeg ved og kan, Den Store Mester og Guru: Anders And'.

Lige så velskrevne, men mere problematiske er hans portrætter af amerikanske rockkoryfæer som Jerry Lee Lewis og Chuck Berry. Hele tiden kobles de nemlig på puberteten i det

nu mytologiske Vangede, og jeg har, som andre, Turèll mistænkt for at lide af erindringsoptimisme, når han hele tiden vil have rock og rulrytmer til at gløde fra den lokale kaffebar's jukeboks.

Turèll er forkættet, nogle vil sige forkælet, men ingen vil kalde ham fornæret. Han er et tidsfænomen, som det kunne være spændende at høre eftertidens dom over. Selv lever han flegmatisk efter en tidligt afgivet erklæring om, at det 'politiske manifest til enhver tid er Øjeblikket'.